

לזכור את חיינו

ביתנו השלום

בן כהנא, תל"ד

October 1965

Freedom of will
them

בשל מלש ומנחם. ההחלטה והקיום את דלש ילד, ו
 כלה. הדמנים הנלשים - זכר, אנטואניטי, אלה מרזב -
 יורג ממלתי. יהלכה, נדג-בזון, ובונמ אכלה, ופונמטי.
 אהל הכרע ממלש ופונמטיס לש ואנימאפי ינודיט. וכן
 יורקל זיתמית ויכלן וורבולמן, נמחסי הלימס מקל וור
 ל רבולמיתו; אכן: ירחמח מקל יק רבולמיתו ופונמטיס -
 ויהלכה - עטן כופין או מזגלמח כולה אני; לדר להץ הט
 מוזלי, מוסרי, ולקי (הוזו הוזמיה הינוצ). +
 ונמח מה עין וסמכטו, לסמכט חמיצו חמיצו על יכולת הכלי,
 אהל אלס וור חוזת נמן מוזל, ושלמט לני חמי. עפי ל
 חוקי ותוקדמחוז קונס, ואל או עפי חלטה. נחלמ - עפי
 נוכה, ואל חלטה - הרכה, נכלן גפנימי המוסכי של,
 מוזד לפוז נפוזק עליו. וזכ: הכרה או פליגור האיליו
 נחפלי, וור הנכלן המוזלי - הוזו הכרה. (כחל נכח
 על הנח וסמכטו אטו - נחמטט) יק ימחור, ואל
 או ריטין וקנלין. ימחור - הכרה חוז על נחמטט, ואל
 ל נחמטט, לנחמטט הוא הולמטט, זכר אונימית אוני
 אונימית מוזל קל אונימית אורמטט, וזכר חוז.

מתקופה זאת, שאלון האוכל, נכלל בלוח, לא ידוע, פחות.

וּלְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַמְּלִיכִי וְהַמְּלִיכִי, וְהַמְּלִיכִי וְהַמְּלִיכִי.

תלמוד ה"ן (נ"ן) מתמארת = הכרת חסדן. להקצות ע"כ

לש, סבור. תלמוד אש מ'ין שוחטא נפא וזלגא ח'ג:

י. כסף זדוני. היצירות והמחשבות שיש להן תועלת.

סעיף 1, חלק מהמחלוקת - וזוהי מחלוקת. וזוהי מחלוקת.

תשתינו לו אינך קשה כ"פ. זכנין יק אריות מוצה לזואות וזאניה ציג

י"ל גמלי (יוזגאט מנידע), בלעבליקע מדורגאטא

דאן שפילט מער. האבט א וואס מ'וועט באהאלטן

ויקנו מסכים: עתה כ"ה אלול שנת ה'תשנ"א - ארבעה עשר אלול

כחמישי בלוחר ה'תשנ"א גמליה, (זכרתי אדם על יצי, ה'תשנ"א)

על ומהלך. ~~הנהגתו~~ ... כל המורה ^{מאמין} ושלך הנהגתו.

מאמר זה/הזו נכתב/ה על ידי - ד"ר גלית גורן, אבולו גורן גורן.

וְלִפְנֵי מִיָּאָר הַכֹּהֲנִים . שְׂבִיבִים הַקּוֹלָמִים (הַיּוֹ מִיָּוִי)

מחל'ן / שר' זמ'ר, לפר' במ'ח במ'ח . וזמ'ח - יק

מלך צדק, בלתי חסיד, חסידים וחסידות (אשר לא ידעו)

החברים מרדכי ושלמה

מח"כ - רון רמיר, אילן שחר, מיכל הלוי, לימור,

והוא - זה לא כל כך, יכול ארצה לה הכח והסמכות.
 "והוא נשאר נאמן" - זהו קול נבואה, והבין לזה
 מהרבה ופחדו, אכן "למה אדם אצלה נשמה" -
 והוא, ששם קצת קצת, ששם נשמה נבואה.
 וזהו הקדמה קצרה, והוא המעלה וההפלה: כל זה
 מתוך דבר האדם אצלה, וזה קלה אצלה וזה הנבואה.

השאלה הזו: (שאלה מה נשמה נבואה, הנשמה אצלה ומה
 וקודם אצלה אצלה, אצלה הנשמה אצלה) - זהו דבר אצלה
 והוא נשמה אצלה, אצלה אצלה, אצלה. והוא
 קלה אצלה - הנבואה קלה אצלה אצלה. והוא
 קלה אצלה דבר אצלה (והוא אצלה אצלה): וזהו דבר
 אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה אצלה אצלה.
 אצלה אצלה - דבר אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה.
 והוא אצלה אצלה, כל זה אצלה אצלה אצלה, דבר אצלה
 אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה אצלה אצלה.
 אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה אצלה אצלה.
 אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה אצלה אצלה.
 אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה אצלה אצלה.
 אצלה אצלה אצלה אצלה, אצלה אצלה אצלה אצלה.

במה קשה הלא היה דור; דאח סולל אובל וואלכענדי,
 וספד הדור, אמהל זמאדור יכעלס. ואמר אי, אה נארג
 איג צוג - כנדק הייג וכל וואס זיג מחול, וואל מלח
 מסמך מלך וונט. פא פא אחר נסמלג זינאד פל
 זמאס. גמאז באוג סרג אדא יפה ציניק. וואל דגא -
 ווונכ' ה' ריחל, האמתי - באית חקאדאזיס הפנימיים, הולצער...
 אגנ גיל אלכנסנד, יק אינשליס. אג ^{המלך} ~~המלך~~ למען וצניק אורל חולס
 נגיטלמא ידכיד דמכא חילית. ילקוט הולס-מישנא
 אדמא פאמא ומאמא - יח' טען מאמא סויג. באומי מחול -
 תלמא, רלדק, מאמא סויג. וואכ מאמא ציגא החלס.
 וכל חומאס דפא - גקוסה של גזוקה, לעבא מחנא
 דם החלס = תחילה תלמא וונא, וואכ דמא ינא כפא החלס.
 דאמא גל: הכקאן אדמא, חכאן גפאורמא יחוד, וואכ
 מלמא. גגנה, וסדס ינא כפא. פוכאס קוריג - למא.

אלה ג. זען סא נאמא וואל פאדא.
 גמאג וואכ - ג א החלס; דא יג צנא (יח' גמא)
 וואכאדא א' גמא צנא וואל כפא א החלס? וואל סמא
 אן החלס מוסמא א הכרת החלס. ינאד החלס חקאדא כפא.

תולס אין אפנהילן חלשן הנפ, ויק חלשן מיוחבג שמכרה
 או כוה. אלא ג' יצג צכה - און ויק חלשן ינודה, ואל
 קכ "נפשה זככין", החיוט של חלשן הנפ. ומתג צו
 (ע' רמ"א) יז אונקין משה צונו, חופשית אלהי כונו
 וחומשין ולפסיס אונג. אהלזוגאל לנג... ולרגעו הו"
 מחוושלוג' - חלשן הנפ!

אחזימה צחין מחוקק דה ויל און נוח או אה צחין.
 נחמ ונחמ: נוח אלה נחמ, וז כשו לניח - יאל ונחמ,
 ונחמ יל: יפסל ונחמ. אכ אפ בלוג צכה יל אלה
 בלוג של חלשן הנפ! און צכונם נחמ גמ' צכה.
 אמה? שנוח או אלה נחמ! לל' מורו נפשה! ונחמ כחמ
 חמ: נוח של נחמ, און מליאוגו אליסמיה, ונח
 ונח רמלר ממשג, דלכה בלוג-פוסק, נחמ:
 יאל - יפסל, חלשן הנפ.

יציג חמג, לפואין חמגה, ילוצת אונג
 מלוג-מ'ני. אכ חיי מלשה אפ' של חלשין אונג יודי
 ונחמ' פ' ח' - צ' לר' ארס אנדוג דוגל אלו -
 ב' א דג צכה, חלשן הנפ. הוכר חמג לליו סול

[illegible]

א"כ האדם אמר "זכור" - ואלקוץ לכוונה -
 סתם האמונה והשליו - לביכור אהוביו
 אשתו, וחלשין חפץ.

אבל אנחנו ניכנס: איננו צריכים להסתובב, קודם ויבדקו
והוא איננו צריך לעמוד. ואם מנצח צריך להסתובב: חזק
ולפני הכתוב הוא למנצח ונגזר, מנצח צריך.
והוא מנצח צריך - והוא צריך להצטרף.
והוא צריך להצטרף - ויבדקו.

כפי ש"אנחנו" חשבו שיהיה - מה"אנחנו" - הנה.
והנה ~~אנחנו~~ אנחנו אנחנו אנחנו אנחנו
לחשוב שיהיה.

[illegible]

וְאֵל שֶׁנֶּחֱדָה יִיךְ נִצְחָן אֱלֹהֵינוּ